

NYILVÁNOS RENDEZVÉNY

CHOWPATTY STRAND, BOMBAY, INDIA, 1981.11.01.

Egy kis földműves faluban, a nyugat legmagasabb hegyeinek lábánál, a távoli Dél-Amerikában mondtuk el első üzenetünket.

Mit is mondtunk akkor?

Azt mondtuk: belső hit nélkül, önmagunkba vetett hit nélkül félelem van, a félelem szenvedést szül, a szenvedés erőszakot szül; az erőszak rombolást szül. Tehát az önmagunkba vetett hit elejét veszi a rombolásnak.

Azt is mondtuk: az erőszaknak és a rombolásnak sok formája van. Létezik fizikai erőszak, gazdasági erőszak, faji erőszak, vallási erőszak, lelki erőszak és erkölcsi erőszak. Tiltakoztunk az erőszak különböző formái ellen, mire azt mondták, hallgassunk. És mi elhallgattunk, de előtte elmagyaráztuk: „Ha nem igaz, amit mondtunk, hamar el fog tűnni. De ha igaz, nem lesz a világon olyan erő, amely képes lenne feltartóztatni.”

12 év telt el hallgatással, de most újra beszélni fogunk, és sok ezren hallgatnak minket a Föld több kontinensén.

És a cinikus nyugaton most azt kérdezik tőlünk: „Hogyan lehetséges, hogy bárki is meghallgat téged, ha nem ígérsz se pénzt, se boldogságot, nem teszel csodát, és nem is gyógyítasz; ha nem vagy tanítómester, csak egy egyszerű ember, mint bárki más?” „Semmi rendkívüli nincs benned: nem vagy követendő példa, nem vagy bölcs ember, vagy olyasvalaki, aki új igazságot fedezett fel... Még a nyelvünket sem beszéled. Hogy lehet, hogy bárki is meg akar hallgatni?” Ó, ázsiai testvéreim, ők nem értik a hangot, amely szívtől szívhez szól!

Ők elérték az anyagi fejlődés egy bizonyos szintjét. Egy olyan szintet, ahová nekünk is szükséges eljutnunk. De ezt a fejlődést az ő öngyilkosságaik, alkoholizmusuk, kábítószerfüggőségük, örültségük, erőszakosságuk, betegségeik és haláluk nélkül akarjuk.

Mi hétköznapi emberek vagyunk, de nem vagyunk cinikusak, és amikor szívtől szívhez szólunk, a jó emberek a világ minden táján megértenek és szeretnek bennünket.

Mit mondunk ma Indiából, a világ dobogó szívéből? Abból az Indiából, melynek spirituális tartalékai tanításként és válaszként szolgálnak egy beteg elméjű világ számára. Azt mondjuk: „Bánj úgy másokkal, ahogy szeretnéd, hogy veled bánjanak!”. Nincs ennél magasabb rendű emberi cselekedet, nincs ennél magasabb erkölcs. Amikor az emberi lény megérti ezt, és minden egyes nap minden egyes órájában alkalmazza, akkor fejlődni fog, és másoknak is segít a fejlődésben.

A Föld elembertelenedik, az élet is egyre embertelenebbé válik, és az emberek elveszítik hitüket önmagukban és az életben. Ezért a Föld emberivé tétele az élet értékeinek emberivé tétele. Mi lehet fontosabb annál, hogy legyőzzük a fájdalmat és a szenvedést másokban és

önmagunkban? A tudomány és a tudás fejlődéséért tenni érték, amennyiben ez a fejlődés az élet irányát követi. A létfenntartáshoz szükséges javak megteremtése és igazságos elosztása, az egészségügy, az oktatás és a szociálisan érzékeny értelmiségiek képzése olyan feladat, melybe azzal a lelkesedéssel és hittel kell belevágni, amelyet minden, mások fájdalmának legyőzésére irányuló harc megérdemel.

Jó mindaz, ami az életet jobbá teszi. Rossz mindaz, ami az élet ellen fordul. Jó az, ami egyesíti a népet, rossz az, ami megosztja. Jó az, ami azt hirdeti, *még van jövő*. Azt mondani, *nincs jövő*, és *nincs értelem az életben*, rossz. Jó felébreszteni a népekben az önmagukba vetett hitet. Rossz a fanatizmus, ami az élet ellen fordul.

Ha emberivé akarjuk tenni a Földet, azokat is emberivé kell tenni, akik döntéseikkel befolyásolják mások életét, azért, hogy meghallják a szegénységgel és a betegséggel küzdő emberek hangját. Közösségünk azon nagy tanításokból merít ihletet, amelyek az emberek közötti toleranciát hirdetik. Ez a tolerancia pedig még messzebbre mutat, mert minden emberi cselekedetben a következő alapelvet tekinti a legfőbb értéknek: „Bánj úgy másokkal, ahogy szeretnéd, hogy veled bánjanak!”. Csakis úgy foghatunk hozzá a Föld emberivé tételéhez, ha a gyakorlatban alkalmazzuk ezt az alapelvet, amely ellentétes az érzéketlenséggel, az egoizmussal és a cinizmussal. Közösségünk egy toleráns és erőszakmentes erkölcsi erő, mely legfőbb értéként azt hirdeti: „Bánj úgy másokkal, ahogy szeretnéd, hogy veled bánjanak!”. Ez az az erkölcsi hajtóerő, melyet a következő generációknak tovább kell adni, és amelyet minden olyan embernek alkalmaznia kell, aki valóban szeretne hozzáfogni Földünk emberivé tételéhez. Sok ember szeretne jobbá válni, szeretné legyőzni belső zavarodottságát és spirituális betegségét. Ők azt hiszik, hogy ezt úgy tudják megtenni, ha elfordítják a tekintetüket a világról, amelyben élnek. De én azt mondom, csak akkor fognak spirituálisan fejlődni, ha elkezdnek segíteni másoknak legyőzni a fájdalmukat és a szenvedésüket. Ezért azt javasoljuk nekik, cselekedjenek a világban: ne hagyják el azt a pártot vagy szervezetet, amelynek tagjai, éppen ellenkezőleg! Ha valaki úgy gondolja, hogy az adott szervezet hozzájárulhat a szenvedés és a fájdalom legyőzéséhez, akkor ott lelkesen kell részt vennie, és ha hiányosságokat fedez fel, ösztönöznie kell azok kijavítását, hogy ezeket a szervezeteket és erőfeszítéseket a Föld emberivé tételének szolgálatába állítsa. Mert ha az önmagunkba vetett hit nem újul meg – abban az értelemben, hogy hozzájárulhatunk a fejlődéshez –, és ha nem újul meg a hitünk abban, hogy mások változhatnak – még ha vannak is hibáik –, akkor tehetetlenül fogunk állni a jövő előtt, és valóban az embertelenség fog győzedelmeskedni a Földön.

Ha családi, baráti, munkahelyi, lakóhelyi közösségeket alakítunk a városokban és a falvakban, amelyek mint erkölcsi erő felébresztik az emberekben az önmagukba és a közösségekbe vetett hitet, fejlődni fogunk spirituálisan, miközben tekintetünket a testvérünk felé fordítjuk, hogy ő is fejlődhessen. És ha hiszel Istenben, vedd figyelembe határtalan jóságát és azon

szándékát, hogy az ember egy nap talpra álljon, és megtisztelje a Földet azzal, hogy emberivé teszi.

Új életet kell kezdened, és hinned kell abban, hogy ezt meg tudod tenni. Hogy mindez lehetséges legyen, kísérelj el engem egy szabad, bátor és mély cselekedetben, ami egyben a megbékélés melletti elköteleződést is jelenti. Menj el a szüleidhez, a párodhoz, a társaidhoz, a barátaidhoz és az ellenségeidhez; és nyitott szívvel mondd el nekik: „valami nagyszerű és új történt ma bennem”, és magyarázd el nekik a megbékélés ezen üzenetét! Szeretném megismételni ezeket a mondatokat: Menj el a szüleidhez, a párodhoz, a társaidhoz, a barátaidhoz és az ellenségeidhez; és nyitott szívvel mondd el nekik: „valami nagyszerű és új történt ma bennem”, és magyarázd el nekik a megbékélés ezen üzenetét!